

antur ut in omnibus nihil spiret. nihil pul-
ser. nihil vivat in homine nisi esse diuinum
In hac beata vita stetit unus eorum paulus
scilicet cum dicit. Vivo autem non ego. viuit
vero in me Christus. et iterum quibusdam dixit.
Vobis estis et vita vestra abscondita est cum
christo in deo. hinc Bern. Moriatur anima
mea morte iustiori ut presentium memoria
excedens terrenum se inferiorum corporearumque non
modo cupiditatibus. sed et similitudinibus
erat. In hunc excessum petrus veneratus
domino transfigurato in morte diceret. Ho-
num est nos hic esse. nesciens quid diceret.
Et quia in tali excessu nihil est in homine quod
non sit diuinum. ideo in hoc excessu sicut ho-
mo esse diuinum induit. sic et nomen vestrum
tunc et reliquum possit veraciter dici deus.
Pec obstat si gratia recesserit: que propter sui
sublimitatem non potest nec debet longo tem-
pore perdurare. quia quodcumque deum huic gratie
siquidem morale homo non induxit. hoc nomine
permanet ei semper. Cuidemus enim quod nomine
hominis breviter imponit. quod tam in eo
quodcumque virerit perseverat et momentanea em-
picio dat ius perpetuum possidendi. et subi-
ta vulneratio dat homini quodcumque virerit cica-
tricem. Hanc gratiam aperte declarat Bern-
dicens. Caro et sanguis vas luteum quan-
do huiusmodi experitur affectus: ut diuino
ebriatus amore: animus oblitus sui: totus
pergit in deum et adhaerens deo unus sum deo
spiritus fias. Beatum dixerim et sanctum cui
nale aliquid in hac vita mortali raro inter-
dum aut semel: et hoc ipsum rapim aut unius
viramenti spacio experiri donatum est. et
subiungit. Talem quodammodo non perdere tan-
quam non sis et omnino non sentire temerisum
et a tempo exinaniri: celestis est puerationis
non humanae affectionis. Et hec de huius gra-
tie declaratione sufficient. Quod autem eadem
gratia diuinum nomen imponat dominus albertus
sic declarat. Sicut pater homo generat ho-
minem: et ex ipsa sua generatione dat ei hoc
nomen quod homo vocatur in veritate sicut ipse
homo ita deus pater generat deum. et hanc ipsa
sua generatione dat natus quod deus vocatur:
sicut ipse est deus. et huius generationis se-
men est verbum in intellectu et gratia in affe-

ctu. Vere enim deus est qui participat in deo
nuncupatur. Ad hanc perfectionem portatur
nos deus conari deuero. vi. et math. cu[m] di-
xit. Diligas dominum deum ex toto corde
tuo et ex tota anima tecum. De quo Eligio. Nec
totalitas scilicet toto corde. tota anima. tota
virtute hoc intendit. quod omnes motus anime
ad deum referantur. et sic non impletur in vi-
ta nisi forte ad tempore breve a perfectissimum
virtutis ad quam saltem conari deus nobis de-
us omnipotens qui vivit et regnat tecum.

LI. De eodem

Ecce rex salomon

duos cherubimque. Re. vi. et paralip.
sq. **M** Dicit Gregorius. Quia per occultam
gratiam ad amorem dei temperatam desu-
permisura electi proficiuntur: quanto in eis
quotidie de dei spiritu virtus crescit: tunc enim
in deo plene proficiunt cum a seipsis fundi-
tus deficiuntur. In verbis ergo propensis glo-
riosi isti principes non a statu inchoationis
sed a prospectu perfectionis nobis propontur.
Ut considerantes ad quantam sublimitatem
sint promoti: dei misericordiam amoremur
et excitati eorum vitam quantum possibile fuerit
imitemur. Cherub enim plenitudo scientie
vel plena scientia interpretat. quod nomine
principes isti merito describuntur. quia pleni
sunt scientia extiterunt. Ut sicut cherub
preceteris angelis inferioribus. sic isti prin-
cipes preceteris: non dico hominibus sed et
sanctis pleni scientia referuntur. Nam petrus
de sua scientia commendatur a domino. cum
discipuli requisiti quem dicerent homines
filium hominis. Petrus pre omnibus re-
spondit dicens. Tu es christus filius dei vivi.
Respondit dominus. Beatus es simon bariona
quia caro et sanguis non revelauit tibi: sed pa-
ter meus qui est in celis. Paulus autem sua
scientiam commendans ait. Sapientiam lo-
quimur inter perfectos. Plenaz autem et p-
fectam tunc dicimus scientiam cum scientiis
que libet cum sapore. hoc est cum res sci-
untur non solum sicut sunt. sed etiam sapi-
unt et afficiunt iam scientem. Nec est enim
differentia inter secularem scientiam et spi-
ritualiem. quia seculatis scientia solus facit

.C. 2.

*Sapientia perule
frat et fratello*

Cherub

Hermo

Nobilis tua
primus es nobis. Galatias. Quoniam; talis scientia non inflatur sed humiliatur. ideo nō ueris licet omnia mysteria. noueris lata terra. alta celi. profunda maris. si te nescieris: eris similis edificanti sine fundamento magis ruinam quam structuram faciens. At ergo tua consideratio inchoet ne frustra extenderis in alia te neglecto. Quid enim pdest si uniuersum mundum luceris te unum pertendes? Et si sapiens es: deest tibi ad sapientiam si tibi sapiens non fueris. Nam ut ait Bern. illud proverbiorum te celo dicis: cedisse. Homo scito te ipsum. Cupientes ergo ante omnia scire nosmetipos tria a nobis fideliter addiscamus: scilicet naturam diversitatem: earundem praeclaritatem: et his duobus supaddamus iusti iudicij equitatē. Primo dico discamus naturā diversitatem scilicet corporis et anime. eo quod corp⁹ sit de limo. spiritus de deo. in altero infra omnia in altero super omnia. Et licet sic sint diversa sunt tamen a deo tam mirabiliter conglutinata: ut simul delectabiliter conmorentur et nihilominus tamen sit bellum continuū inter ea. de quib⁹ dicit Bern. Qualis artifex qualis uenitor rerū. ad cuius nūtum sic conglutinantur limus terre et spūs vite. et subiungit. Agnosce ergo o homo humilitatem in limo. dignitatem in spiritu. quia ex parte limi adeo sumus ignobiles: ut omnes vermes qui procreantur a terra sint fratres nostri: ut pote de eadem matre terra videlicet p̄creati. Ex parte autem spiritus affines sumus angelis sanctis dei. Scđ discamus hōp̄ duorum ad inuicem contrarietatem. Nam sicut inter se sunt diversa. sic etiam eorum appetibilita sunt diversa. Limus enim appetit presentia carnalia. delectabilia transitoria et caduca. Spiritus autem qui de deo est appetit bona spirituaria: ut pote virtutes. opera meritoria et alia per que dei gratiā possumus promereri. De horum contrarietate appetitu dicit apostolus Gal. v. Spiritus concupiscit aduersus carnem: et caro aduersus spiritū. Tertio super hanc bellicosam contrarietatem babeamus iusti iudicij equitatē: neutri eorum plus debito fauentes. Corpori enim sola necessaria petenti consentiamus contra

scire spiritualis autem superaddit sue scientie et saporem: vi non solū sciatur sed etiam quis afficiatur. unde Bern. Spūsanc⁹ nō solum docet intellectū ut sciat sed etiaz mouet affectum: ut scitum placeat et afficiat scientem. Et si hoc plenitudine scientie hoc modo possimus diffinire. Plenitudo scientie est scire omnia cum sapore. Hec autem omnia in tribus poterunt exhaustiri: scilicet scire se. scire mundum et scire deum. His tribus scitis omnia sciuntur: nec soluz hec sed ex eis de tres virtutes summe necessarie oriuntur. Nam scire se dat humilitatem. scire mundū dat contemplabilitatem. scire deum dat caritatem. Scimus autem quod sine his tribus virtutibus non est salus. Hec tria scientia isti gloriosi principes habuerunt. Nam ex primo scibili seipso fortiter impenderunt. ex secundo mundū contemserunt. ex tertio deum dilexerunt: et ei ante omnia et super omnia adheserunt. Nam de primo dicit Aug⁹. Nulli tantum impenderunt quantum illi qui seipso impenderunt. de secundo di. Petrus. Ecce nos reliquimus omnia. Et paulus. Omnia arbitratus sum ut stercore. de tertio dicit dñs per psalmistam de apostolis. Innocentes recti adheserunt mihi. Et quia omnes iste scientie cum suis saporibus in apostolis sunt inuente. ideo merito per nomen cherub quod plenitudo scientie interpretatur sunt vocati. Nunc sermonē ad moralitatem et nostram edificationē conuertamus. Ut et nos in via hac qua ambulabant: et ad plenitudinem scientie perueniebant ipsos quantum possimus imitetur vel saltē eos imitari conemur. quantum enim in via eis assimilamur. tantum etiam cum eis in celis gloriamur. Et quod plenitudo scientie siue plena scientia in his tribus: scilicet scire se scire mundū scire deum plenissime exhaustur. ideo ad sciendū eadem tria quantum possimus laborem. qui enim plenam scientiam. et sapidam scientiam de his tribus habuerit: nec bonum negligit et malum penitus non admittit.

Primo ergo ante omnia studeamus scire et cognoscere nosmetipos: eo quod ut ait Bern. Id postular ratio ueritatis et ordinis. Oꝝ dinis. Quoniam id quod nos sumus scite

Longe nosmetipos

spiritum: sed si superflua petierit p̄tra corp⁹
spiritus adiuuetur: quia vt ait Hern. Finit
duo contra vnum & pericitatur conscientia.
Omnis em̄ culpa nostra in hoc consistit: si
alteri indebit & sine rationis iudicio p̄sentis.
Cuiusq; enim p̄sentimus illud cō/
tra alteri p̄ualebit: quia sicut dicit Hern.
Subte est o homo appetitus tuus & tu do/
minaberis illius. Et ideo in nostra plena ē
libera potestate: cui istorū duorum volueris
mus consentire. hinc Hern. Docendus est
nisi homo inter carnē & spiritū qui inuicē
ingiter aduersum se p̄cupiscunt: iustū ratio/
nis ac discretionis habere iudiciū: nec alicu/
ius eoru in iudicio accipere psonam. Greg.
super illo verbo. Clamorem exactoris nō au/
dit: sic inquit. Corpori est cū summa diligē/
tia resistendū: quia frustra ad conflictū spū/
alis tertiū astigitur: nisi prius intra nos
hostis positus gule. s. appetitus edometur.
qdum venter non restringit: omnes simul
virtutes obravuntur. In cassum nanc⁹ con/
tra extēiores in campo bellum geritur: si in/
tra verbis mentia ciuis insidians habet. No/
nulli ordine certaminis ignorantes edoma/
regulam negligunt: & ideo dū multa q̄ ma/
gne fortitudinis sunt faciūt: gule tamen do/
minante vicio p̄ carnis illecebram om̄e qd̄
fornicis egerint perdunt. **P**er **C**erunta/
men in hoc bello frequēter standū est spirit⁹
tui p̄ter quatuor. Quia ea que spūs p̄cu/
piscit sunt rationabiliora & utiliora nobiliora
ac etiā diuturniora siue durabiliora. Pr̄
mo dico standū est spiritui: quia cōcupiscit
nobiliora. Spiritus em̄ cū sit nobilior cor/
pore petet & appetit bona. di. em̄ Hern. Quis
non videat q̄ntum corpori p̄stet anima. Nu/
quid nō truncus est insensibilis si anima se/
paretur ab animali: ergo pulcritudo corpo/
ris. claritas visus. sonus vocis. teniq; sen/
sus omnis ab anima est. Anima & tanq; nobis
lior debet dñari. corpus tanq; ignobilius an/
cillari. qz ad seruendum spiritui datu⁹ est.
vnde quando inter impares surgit bellum
frequēter boles h⁹ sedi adiuuat meliore⁹. sic
enā spūs qn̄ nobilior est corpore frequentius
adiuuetur. Hern. Iuxta sapientiā filioꝝ hu/
iis seculi p̄bi sociant in terris sumis inferi/

ora: preualent qui p̄tatem habent & humili/
oribus v̄tūs pro libitu suo. & conculet se/
tior debiliorem. Secundū standū est anime: quia
petit utiliora. Corpus em̄ p̄fit talia p̄ter q̄
damnatur dicēte ap̄lo ad gal. Manifesta
sunt opa carnis q̄ sunt fornicatio. immūdi/
cia. &c. vscq; que predico vobis. qm̄ qui talia
agunt regnū dei n̄ p̄sequētur. H̄ia autē talia
petit p̄que glorificamur. de quib⁹ ibide: di/
cit aplus. Fructus autem spūs sunt caritas
gaudiū. pax. bonitas &c q̄ sunt merita vite
eterne. Tertio standū est anime qz peti tati/
onabiliora. Corpus em̄ in suis appetibiliis
seruit dyabolo. de quo dicit. Maledict⁹ qui
fuit indignis se. Anima vero in suis p̄cupi/
scentijs fuit deo. Quis autē non videat q̄
rationabile sit & om̄i rōne dignissimū vt do/
mino suauius. Quarto standū est anime: qz
petit diuturniora: qz quicquid impendim⁹
corpori statim transit. Nam vscq; ad vomi/
tum iam repletū p̄ horam modicam euane/
scit. de quo dicit Aggei. Seminastis multū
& intulistis parū. & qui mercedes cōgregat
misericordias in sacculū pertusum qd̄ autē anime
impendim⁹ p̄manet in eternū. vii eccl. Da/
tio dei p̄manet iustis. Et notādū q̄ omnis
concupisibilitas corporis suspecta habenda
est p̄ter hanc solā cū necessaria concupiscit
In hoc solo casu standū est corpori: & i alij⁹
omnib⁹ resistendū: que cum accepit est ad
labores impellendū. Q̄ si post sumptum ne/
cessariū ocio torpere voluit. debet tanq; asi/
nus grauiter castigari: sicut dicitur Ecclesi.
Seruo pessimo latera sanguinare. Hec/
ereditia circa nos p̄ tamdiu continuantes
quousq; corporis appetitus extinctus fuerit
& anime appetitus in bonā consuetudinem
transeat in vsum: & tunc consecuti sum⁹ ple/
nam scientiam de nobisip̄is. De hac sapida
scientia dicit Hern. Ad ea q̄ dei sūt p̄cipiē/
da homo se accingat. necessitatē sibi faciens
contra necessitatē: & consuetudinē p̄tra con/
suetudinem: & affectū sibi formās p̄tra affe/
ctum: donec plena mereatur scientiā. Vlecta/
nonē p̄tra delectationē: vt delectationibus
carnis & seculi. saltē tantū delectat eū: ca/
tere q̄ntum prius delectabat habere. Et hec
est plena scientia qn̄ intellectus p̄ scientias

Sermo

De mundo & apendo

De mundo.

illuminaſ ad ſciendū: et affectus inflāmatur ad volendū et delectandū. **S**ed ſtudeamus ſcire et cognoscere mundū iſtuſ dicentes in cordib⁹ noſtriſ. Quid ſibi volunt iſta tam magna tam pulcea tam multa tam ſapienter omnia ordinata. De quib⁹ hoc primo ſciendū qđ nō ſunt creata ad poſiſendū ſed ad ſpeculandū. Vnde oībus elec- tis dicit illud deutero. n. Non dabo vobis de terra eſau (qđ interpretat̄ iſlū) niſi qñ tuum potest vniuſ pedis calcare reſtigium. ppter qđ dicit apluſ. Non habem⁹ hic ma- nentem ciuitatē ſed futuram inquirimus. Sed qđ fit nobis creatus ad ſpeculandū in- ſinuat ierū apluſ. Inuſibilia dei a creatu- ra miudi p ea que facta ſunt intellecta con- ſpicuntur. Quid ergo et quō ſpeculandū fit de mundo doceſ Hern-dicens. Tria in mū- di opere cogitare telemus: ſez quid fit quō fit. ad quid fit conſtitutus et in eſe reuſ ſu- estimabilis potentia cōmendatur: qđ tā mu- ta-tam magna. tam pulcea. tam multipliciter ſunt data. Sane in modo. id eſt quō fit reſu- relucet ſapientia ſinglariſ: qđ hęc quidē ſu- ſum: illa vero deoſum. alia aut̄ in medio or- dinatissime ſūt locata. Si vero ad quid fa- cius fit mediteris. occurrit tam utilis beni- gniſ. tam benigna utiſtas que etiā ingra- tiſſimos quoq; multitudine et magnitudi- ne beneficioz poſſit obruere. Potentissime ergo quia ex nibilo omnia: ſapientiſſime: qđ pulcea et ordinata omnia. benigniſſime. quia utiſia omnia. Inter iſta nouimus aliquos ab initio: et adiuc multos videm⁹ in filiis hominū qui in bonis inferioribus ſenſibilis mundi huius tora ſenſualitate depreſſi. ro- toſ ſe tederunt bis que facta ſunt. quo na- modo et ad quid facta ſint negligentes. qđ iſtos niſi carnales dicimus. Item legimus nonnullos qñq; fuſſe quib⁹ ſummuſ ſtudiū ſuit atq; vniuſ ſolicitudo: modū et ordinē in- uestigare factorū a deo et in modo utilitatez reuſ perquirere diſſimulauerūt. ſed et ipas maſtraliter ſapuerūt cibo paruifimo vi- liſſimoq; contenti. ipi ſe philoſophos vo- uerunt: ſed a nobis curiosi et vani recti⁹ ap- pellantur. Sed utriq; ſuccederūt homines prudenteriores qui nimiriū utraq; ſez et que fa-

ctra ſunt et quō facta ſunt transilientes inten- derunt aciem mētis: ut et ad quid facta ſint viderent. qđ in genere inſinuat apluſ dicens Omnia ppter electos. Quō aut̄ omnia facta ſint ppter electos ſciendum qđ ſpeculantib⁹ mundū iſtu tria occurrit prefigurata in eo ſez infernū miseria-celi gloria et i vſu vſuſ peritiae. Primo dico qđ in mūdo inuenimus prefigurata infernū miseria. Omnia enim huius mūdi penaſ prenunia ſunt infernū. hiuz penarū premiuūq; nos dicennia. Si hec parua mala que ſola umbram veroruſ malorū prefigurant: tam penaſ ſunt et ama- ra: qualia iſta ſunt tormenta in quib⁹ ſunt mala oīa cumulata: qđ exempli cauſa ber- ponit ſic dicens. Quis cū reduciſ ad menē qđ cū in ſumma parte digiti nos attigat ignis materialiſ. tota contermiſcat caro et reliquias omnib⁹ negocijſ cū cuncis ſenſibus tota il- luc occiſit anima: et niſi cito refugiat into- lerabiliter affligit homo. Quis inq; iſta co- gitans niſi cogiſ clamare. heu quis luſtine- re poterit tartareos ignes in quib⁹ nō ſolu corpora. verū etiā anime cruciabitur: et ſin- gule homiſ particule ſuī ardorib⁹ adure- tur. Si ergo hec ſimilitudines qđ ſolū ſunt fi- gure iehennaliū malorū tam crudeliter affi- gunt: cū tñ non niſi particulariter breuiter et tenuiter crucient. quid facient ſimul omnia tormenta que ſup modū animā ſimul cum corpe eternaliter cruciabitur. Que ſint autē mala que infernalia prefigurant. ecce Ecl- xxix. ponūtur vbi dicit. Sunt ſpūs qui ad vindictam creati ſuunt: et in furore ſuo cōfir- mauerūt tormenta ſua: et in tpe pſummati- onis effundūt virtutem furoris ſui. Ignis- grando fames et mors bestiarū dentes. ſcor- pijs. ſerpentes et rhomphea vindicans in ex- terminum impios. Si hec figure ſolo audi- tu ſunt crudeles. quid erunt cum cumulata omnia iam torquebit. **S**ed mū- dus iſte ad hoc factus eſt ut in eo celi gloria ſpeculemur. omnia enim huius mūdi delecta- bilia-pulcea. riocunda prenunia ſunt eoz que in celo eternaliter poſſidenſ. In quibus vana et prope nulla tante ſunt oblectatiois quid erit vbi torrente omniuſ voluptrati-

eternaliter p̄fuenur: de quibus dicit̄ in ps.
Inebriabunt ab ubertate domus tue tc. de
quibus Esa. lxvi. dicit̄. Delicias affluentes ab
omnimoda gla dñi. De hac materia plura
inuenies in finione de omnibus sanctis. Cle-
niter ad nuptias. Tertio videndum est de isto
rum usu et peritiae. hoc est quid sit agendum
ut inferni miseria causeam? et ad celi gloriaz
pueriamus. De q̄ sciendum q̄ qui inferni
miseria evadere desiderat: debet se in hac vi-
ta in figuris inferni fortiter exercere. quanto
enī quis in p̄nti bis veri? subiacebit: tanto il-
lis in futuro securi? carebit. Qui enī ut ait
Job timer p̄uinā p̄ntis miserie. irruet sup-
cum nix calamitatis future. Sicut econuerso
qui ad celi glam desiderat anhelare. debet in
p̄nt eius figuris cū omni diligētia declina-
re. ne dicat nobis illud Lu. xvi. Fili recorda-
re receperis illo in vita tua. habes qd tuū
est. q̄r̄t̄ air gre. Ultraq; simul et eq̄liter habe-
tinō p̄nt. q̄ vtricq; amores in uno corde se
nō capiunt. q̄nto ḡ longius ab istis recedim?
tanto securius illa possidem? Tertio stude-
amus gradatum ascendendo cognoscere deū-
nā et q̄ cognitione p̄fectionē p̄sequimur vi-
telancie. sic enī dicit̄ sap. xv. Nossē te p̄sum/
mata iusticia est. ppter qd dñs di. Jere. x.
M̄glorie sapiens in sapia sua. vſq; sed in
bo glorie qui gloriaſ ſcire et nosſe me. H̄
qui ſumus nos vt p̄gnoscam? dñm quem
nulla p̄gnoscere poterit creatura. ſic enī dici-
tur Job. Abscondita eſt sapia ab ocul' oīm
viventiū: adeo ut cū iuramento di. Esa. xlvi.
Ceteru es de? abscondit?. Sed si nihil de
te ſci posſit nō mouiſſet nos de? p̄ Esa.
di. Vacate et videte qm̄ ego ſum de?. Quā
proueriaz ſoluit nobis Gre. di. Ania gra-
zia ſanci p̄us afflata p̄figuras alioſ ſoſt
aliquid ſcire de teo: ſed ad vim eius eſtentie
nō pringit. poſſum? ḡ aliquid de teo ſcire et
multum valde penit? nihil ſcire. S

Sūt ḡ tria per q̄ virtūq; in ei? ſciam puen-
tus ſc; per dei incarnationē: eiusdē deuotā
et cerebrā meditationē et per internā aspirati-
onē. Nā per incarnationē hic dei ſcietia no-
bis ad diſcenda. pponif. per deuotā ei? puer-
ationis meditationē et alioz beneficioz co-
ſiderationē diſcif. per internā inspirationē

iam ſcitur. Primo dico hec plena ſcientia p̄
incarnationē nobis pponif. ſic enī di. bern.
O deus ideo a ſua ſubtilitate deſcederat et
grossius indumentū ſc; hoiez induerat ei?
ſcientia et intentio hoib; innoſceret. dices
illud Iudicū. Qd me videns facere oēs fa-
cite. Secundo eadē dei ſcientia p̄ crebrā eiusdē
pueratiois meditationē et frequētē benefi-
cioz ei? oſiderationē. iā paulatim de die in
diē diſcif: tot lectiones addiſcētes q̄t deuotas
affectiones in grāz actioib; ex p̄fundō cor
de euaporamus. Tertio iſta ſcīa tūc ſcīcuz
ex predictis exercitijs de? illectus infūdit ſe
anime ſancte: p̄pinās ei de ſua dulcedie ali-
quid ad guſtandū di. Guſtare et videte qm̄
ſuavis eſt dñs. Ad quē guſtū inebriata di-
cī illud sap. xij. O q̄ bonus et suavis ē dñe
ſpūs tuus in nobis: cui? dulcedinem cū ex-
perimento diſcicerit ultra nō haber ſpūz di-
in extasi illud. iij. Re. x. Nunc p̄bam q̄ me-
dia p̄ ſtūbi nunciata nō fuerat. Maior eſt
enī ſapīa tua q̄ rumor quē audiui. Si hāc
ſcientia per incarnationē nobis p̄pofitaz di-
ſcere incipim? per meditationē. in diſcendo
pſicimus per grāz actionē. ipam iā ſcīmus
per inspirate ḡte deguſtationē. de? ḡ quia lu-
men eſt veniēs ad aīam per ſplendorē illūi-
nat intellectū ut ſcīaf. hec ſcīteria p̄ ardorem
inflāmat affectū ut plene habeat. de hac ſcī-
teria dicit̄ sap. Dedit illi ſcientia ſanctorū
Item dedit mihi de? hoiz q̄ ſunt verā ſcīam.
Item in puer. Ubi nō eſt ſcīa anīe ibi nō ē
bonū. et itez. Uani ſunt oēs hoies in quibus
non ſubeft ſcientia dei. Ad quā tc.

LIII. De maria magdalena.

Donam arcum
meū in nubib; celi et recordabor
federis mei. gen. ix. Dicit beat⁹
Gregorius. Perpendo petrū. Pſidero ma-
thū. aspicio paulū. intuq; mariā. video la-
tronē: et nibil i his video niſi aīi oclōs nrōs
poſita ſpe et pſiile exēpla. vnde itez gre. di.
Nonunq; ſacra ſcriptura nō ſolū virtutes
ſctōp̄ aſſerit: ſed etiaſ caſus innoſcerit: ut et
in victoria fortū quid imitando arriperet et
rurus videam? quid in lapsib; timere debe-
amus. Ecce Job deſcribit in temptatione
.E. 4.

It regnose deu